

Забидий / ВАҲИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 61-ҳадис

61/67 – عَنْ أَبِي بَكْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: قَعَدَ عَلَيْهِ السَّلَامُ عَلَى بَعِيرِهِ، وَأَمْسَكَ إِنْسَانٌ بِخَطَامِهِ –
أَوْ بِرِمَامِهِ – قَالَ: «أَيُّ يَوْمٍ هَذَا؟» فَسَكَتْنَا حَتَّى ظَنَنَّا أَنَّهُ سَيُسَمِّيهِ سِوَى اسْمِهِ، قَالَ: «أَلَيْسَ يَوْمَ
النَّحْرِ؟» قُلْنَا: بَلَى. قَالَ: «فَأَيُّ شَهْرٍ هَذَا؟» فَسَكَتْنَا حَتَّى ظَنَنَّا أَنَّهُ سَيُسَمِّيهِ بِغَيْرِ اسْمِهِ، فَقَالَ:
«أَلَيْسَ بِذِي الْحِجَّةِ؟» قُلْنَا: بَلَى. قَالَ: «فَإِنَّ دِمَائَكُمْ، وَأَمْوَالَكُمْ، وَأَعْرَاضَكُمْ بَيْنَكُمْ حَرَامٌ، كَحُرْمَةِ
يَوْمِكُمْ هَذَا، فِي شَهْرِكُمْ هَذَا، فِي بَلَدِكُمْ هَذَا، لِيُبَلِّغَ الشَّاهِدُ الْعَائِبَ، فَإِنَّ الشَّاهِدَ عَسَى أَنْ يُبَلِّغَ مَنْ
هُوَ أَوْعَى لَهُ مِنْهُ».

61.67 Абу Бакранинг отаси розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоху алайҳи васаллам туяларига ўтирдилар. Унинг жоловини [ёки юганини] бир киши ушлаб турди.

«**Бугун қайси кун?**» дедилар. Биз жим қолдик, ҳатто уни бошқа ном билан атасалар керак, деб ўйладик.

«**Қурбонлик куни эмасми?**» дедилар.

«Ҳа, шундай», дедик.

«**Бу қайси ой?**» дедилар. Биз жим қолдик, ҳатто уни бошқа ном билан атасалар керак, деб ўйладик.

«**Зулҳижжа эмасми?**» дедилар.

«Ҳа, шундай», дедик. У зот дедилар: «**Албатта, қонларингиз, молларингиз, шаън-обрўларингиз ораларингизда шу кунингиз, шу ойнингиз, шу шаҳрингизнинг муқаддаслиги каби муқаддасдир***. Ҳозир бўлганлар ҳозир бўлмаганларга етказсин. Ажаб эмаски, ҳозир бўлган киши буни ўзидан кўра англовчиноқ кишига етказса».

* Бу ерда «муқаддас» деб ўгирилган сўз матнда «ҳаром» деб келган бўлиб,

муслмон одамнинг қони, моли ва шаъни эҳтиромга сазовор экани ва уларга тажовуз қилиш ҳаром эканини англатади.

Манба: hadis.islom.uz

HADIS.ISLOM.UZ
HUBUVVAT MARVARIDLARI